

*Серіх Дмитро, студент I курсу магістратури,
спеціальність «Публічне управління та адміністрування»,
Таврійський державний агротехнологічний університет
імені Дмитра Моторного (м. Мелітополь)
Науковий керівник: Застрожнікова І. В.,
кандидат наук з державного управління, доцент*

ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА У ГАЛУЗІ РЕГУЛЮВАННЯ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

Реалізація політики розвитку сільського господарства залежить від того, наскільки здатні органи влади різних рівнів керівництва найбільш ефективно вирішувати питання розвитку та підтримки сільськогосподарського виробництва в рамках діючого законодавства. На державному рівні повинні встановлюватись єдині правила діяльності державних органів влади, формуватись фінансова база, визначатись допустимі інструменти державного регулювання, здійснюватись контроль ефективності використання ресурсів, утримання соціальної та інженерної інфраструктури села, пошук інвесторів, розробка бізнес-пропозицій для розвитку виробництва.

Визначення пріоритетів є одним із найважливіших етапів формування аграрної політики, адже від правильності та обґрунтованості їх вибору залежить ефективність реалізації політики, ступінь досягнення цілей і вирішення завдань, що стоять перед агропродовольчою сферою. Пріоритети — це вид ієрархії, коли певним цілям віддають перевагу порівняно з іншими. При цьому керуються як політичною доцільністю, так і вимогами суспільства, поточним моментом, результатами формального аналізу [1].

Без урахування довгострокових пріоритетів, тобто в умовах відсутності єдиної стратегічної лінії, без суттєвого аналізу ефективності витрат бюджетних коштів за попередній період та прогнозування подальших наслідків заходи аграрної політики не мають належної ефективності, що підтверджується багаторічним вітчизняним досвідом.

На думку Застрожнікової І. В., основними пріоритетами державної аграрної політики є:

- створення умов для реалізації та захисту прав селян на землю, формування ринкових земельних відносин, охорони земель;
- посилення соціального захисту сільського населення, встановлення заробітної плати та пенсійного забезпечення працівників сільського господарства не нижче середнього рівня у галузях економіки країни;
- створення рівних умов для функціонування різних організаційно-правових форм господарювання в аграрному секторі, які сприяють гармонізації інтересів власників та найманих працівників;
- розроблення державних та регіональних програм комплексного розвитку сільських територій, удосконалення державної підтримки розвитку підприємництва, з метою вирішення проблеми зайнятості сільського населення;
- створення умов для закріплення в сільській місцевості кваліфікованих спеціалістів сільського господарства, освіти, культури, охорони здоров'я та побутового обслуговування [1].

Вважаємо, що державна підтримка інфраструктури села – це одна з основних передумов розвитку сільського господарства у нашій країні і на цьому необхідно робити акцент. Адже, пріоритетність розвитку аграрного сектору та сільських територій в Україні зумовлюється винятковою значущістю виробництва продукції сільського господарства та продовольства в життєдіяльності людини, потребою відродження селянства як господаря землі, носія моралі та національної культури [2].

Наразі в Україні проводиться політика з підтримки розвитку сільського господарства. Так, у Державному бюджеті на державну підтримку АПК-2020 передбачено видатки на суму 4,2 млрд. грн.

На підтримку шляхом здешевлення кредитів пропонується виділити суму у розмірі 1,2 млрд. грн. Це надасть доступ с/г виробникам до пільгових кредитів та зменшить їх вартість до 5 %. Кредити виділятимуться на

придбання землі, поточні та капітальні інвестиції та на розвиток тваринництва. Для оптимізації програми підтримки та забезпечення прозорості буде запроваджене обмеження за кредитами - до 15 млн. грн. на 1 суб'єкта в тваринництві, до 5 млн. грн. – на 1 суб'єкта на придбання землі та інші види кредитів; один клієнт – 1 уповноважений банк; компенсація не надаватиметься учасникам програми «Доступні кредити 5,7,9 %».

На підтримку галузі тваринництва закладено 1 млрд. грн. Держава з метою гарантування виконання взятих на себе зобов'язань продовжуватиме відшкодовувати вартість об'єктів, профінансованих за рахунок залучених банківських кредитів. Також буде здійснено доплату різниці часткового відшкодування вартості або компенсації, яка не виплачена у 2019 році. Модель підтримки передбачатиме відшкодування вартості племінних (генетичних) ресурсів, тваринницьких об'єктів та надаватиме дотацію за наявні бджолосім'ї. За результатами програми очікується введення в експлуатацію понад 100 тваринницьких ферм та комплексів, створення 1 700 додаткових робочих місць, збільшення продуктивності корів на 1,5 %, виробництво сільськогосподарськими підприємствами молока – на 0,5 % та м'яса – на 0,5 %. [3]

Використані джерела та література:

1. Застрожнікова І.В. Обґрунтування пріоритетів державної аграрної політики / І. В. Застрожнікова // Економіка та держава. – 2010. – № 6. – С. 33–34.
2. Застрожніков А.Г. Державна підтримка інфраструктури села, як передумова сталого розвитку сільського господарства країни / А. Г. Застрожніков, І. В. Застрожнікова // 36. наук. пр. Таврій. держ. агротехнолог.ун-ту. Сер. Екон.Науки / за ред. М. Ф. Кропивка. – Мелітополь: Вид-во Мелітопол.типогр. «Люкс», 2016. – № 1. – С. 148–152.
3. Мінекономіки сформувало модель державної підтримки АПК 2020 з урахуванням пропозицій громадськості [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.me.gov.ua/News/Detail?lang=uk-UA&id=cb04631c-ffd7-49cd-bc0c-ad042c201b22&title=MinekonomikiSformovaloModelDerzhavnoiPidtrimkiApk2020-ZUrahuvanniamPropozitsiiGromadskosti>. – Назва з екрана.
4. Стратегічні напрями податкового регулювання розвитку аграрного сектору економіки України на період до 2020 року / упоряд.: Ю. О. Лупенко, Л. Д. Тулуш. – Київ: ННЦ ІАЕ, 2014. – 36 с.